

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **A kapualj árnyéka**

1. A kapualj árnyéka

Péter Szikra

Dániel lassan visszalépett az ajtótól, miközben a lépcsőházból átszűrődő hivatali kiabálás elhal halkabbá vált. A telefonja kijelzője újra felizzott a kezében. Egy friss értesítés érkezett, de ezúttal nem pusztá szöveg volt, hanem egy homályos, mégis felismerhető fénykép a tegnap esti percekéről: ő maga állt rajta a kapualj árnyékában, amint átveszi a fekete pendrive-ot a sötétített üvegű terepjáró lehúzott ablakán keresztül.

A gyomra kemény görcsbe rándult. Tegnap éjjel, amikor a tehetetlen düh kiűzte az utcára, még meg volt győződve róla, hogy a kihalt lépcsőház és a sötét utca megőrzi a titkát. A zsaroló azonban pontosan látta minden mozdulatát, és a képaláírás most egyértelmű ultimátumot szabott a hallgatásért. A szellőzőkürtőből halkán átszűrődött Lugosi Jenő elfojtott, reccsenő operaáriája a szuterénből, még bizarrabbá téve a fojtogató csendet.

A hatósági ellenőrök nehéz léptei lefelé távolodtak a lépcsőn. Dániel óvatosan lenyomta a kilincset, és kilépett a huzatos gangra. A szomszédos lakás ajtajánál a réz kémlelőnyílás halkán megpattant. Erzsi néni nem nyitott ajtót, de Dániel tudta, hogy az öregasszony ott áll a túloldalon – és a házban semmi sem maradhatott sokáig rejtve.